

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАЙТЕСЯ!

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

The Provincial
Library
City

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК VI.

Ч. 21.

СУБОТА, 8. МАРТА 1924.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, MARCH 8th, 1924.

No. 21.

VOL. VI.

Конференція між Румунією і Радянським Союзом розпочнеться у Відні около 10. марта

КОНФЕРЕНЦІЯ МАЄ ВИРІШИТИ, ДО КОГО БУДЕ НАЛЕЖАТИ БЕСАРАБІЯ.

РАДЯНСЬКИЙ АМБАСАДОР ДО НІМЕЧЧИНИ Н. КРЕСТИНСЬКИЙ НА ЧОЛІ РАДЯНСЬКОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ.

Побоюються, що розбиття конференції може привести до війни між Румунією і Радянськими Республіками.

БЕРЛІН, 6. марта. — Н. Крестинський, радянський амбасадор до Німеччини, знаходиться тепер в Москві, де дістає інструкції відносно конференції між Румунією і Союзом Соц. Рад. Республік, яка має розпочатися около 10. марта у Відні. Крестинський буде стояти на чолі радянської делегації, а іншими її членами будуть: радянський міністер до Австрії М. Левицький, міністер до Латвії М. Льюренц і М. Серєбряков.

Європа слідить за ходами догадити бесарабське питання з великим зацікавленням, так як побоюються, що на случай невдачі дипломатії може прийти до мілітарної акції і війна між Румунією а Радянським Союзом здвож Дністра може втягнути Польщу. Є й такі, що вірять, що війна може влутати всі антантські краї і привести до загального балкансько-центральноевропейського конфлікту.

Кажуть, що Румунія і Радянські Республіки мають по обох боках Дністра велику силу війська.

Румунія і Союз Соц. Рад. Республік мають по обох боках Дністра велику силу війська і відносини між ними є напружені. Румунія каже, що Бесарабія належить до неї, а Союз Соц. Рад. Республік настоює, що більшість населення є українське і що переведений нині плебісцит дав би переважачу більшість для Радянських Республік, так як земля в Бесарабії є переважно в руках великих власників і селяне хочуть її поділити.

Радянські Республіки кажуть, що вони не будуть брати під увагу заміни Бесарабії за 50,000,000 доларів золотом, які Румунія перевезла до Москви, коли Німці наступали на Букарешт, і яких Росіяне ніколи не звернули.

Урядник тутешньої радянської амбасди сказав, що конференція закінчиться правдоподібно невдачею, як що не прийде до порозуміння протягом трох днів після її отворення.

РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ ХОЧЕ ПОЗИЧИТИ В АНГЛІЇ 150,000,000 ФУНТІВ ШТЕРЛІНГІВ.

67 ПРОЦЕНТ ПОЗИЧКИ МАЛО БИ БУТИ В ТОВАРАХ, А
33 ПРОЦЕНТ ГОТІВКОЮ.

Позичка мала би бути виплачена протягом трох років і призначена на відбудову краю.

ЛОНДОН, 6. марта. — Московський кореспондент "Дейлі Експрес" доносить, що на надходячий англо-радянській конференції Союз Соц. Рад. Республік буде старатися затягнути в Англії позичку в сумі 150,000,000 фунтів штерлінгів, яка мала би бути виплачена протягом трох років.

Позичка мала би бути розділена на дві часті: 67 процент позички мало би бути в формі кредитів за англійські товари, а 33 процент готівкою. Першого року Англія мала би позичити С.С.Р.Р. 40,000,000 фунтів штерлінгів, другого року 50,000,000 фунтів штерлінгів і третього року 60,000,000 фунтів штерлінгів. Радянський Союз мав би розпочати сплачувати процент від позички протягом двох років.

"Ми підчеркуємо, що фінансові кредити є конечно потрібні, як що Англія має дістати ті замовлення, які ми готові дати їй протягом слідуючих пару років". Так заявив в Москві Християн Раковський, радянський представник до Англії. Він далі сказав, що "ці кредити не є призначені для Червоної Армії, але виключно для економічної відбудови".

Раковський, про якого надіються, що він поверне до Англії як дійсний амбасадор, висловив, що Радянським Республікам потрібно текстильної машинерії, кораблів, гірничих матеріалів, лісової машинерії, моторових возів, хемікалій, металевих і авіаційних матеріалів. Всі ці речі Радянський Союз дістав би в Англії, як би йому вдалося виконати свою програму на надходячий конференції.

Даліше кореспондент подає такі слова Раковського: "Ці питання довгі мусить бути розбиране з нашими пропозиціями щодо кредитів. Ми мусимо мати гроші перше, як зачемо платити".

УГОДА В СПРАВІ ВИЗНАННЯ КИТАСМ С.С.Р.Р. — ВИКІНЧЕНА.

ПЕКІН, 6. марта. — Довідаюся, що радянський посол в Пекіні Л. М. Карахан і китайський міністер заграничних справ Ц. Т. Ванг викінчили начерк договору, на підставі котрого Китай визнає Союз Соц. Рад. Республік. Кабінет розглядає тепер цей договір.

Н. КРЕСТИНСЬКИЙ,
радянський амбасадор до Німеччини,
який буде головою делегації С.С.Р.Р.
на румунсько-радянській конференції у Відні.

М. ЛЕВИЦЬКИЙ,
радянський посол до Австрії, який буде членом делегації С.С.Р.Р. на віденській конференції.

СОЦІАЛІСТИ БЕЛЬГІЇ ЗА УТВОРЕННЯМ УРЯДУ.

БРУКСЕЛЯ, 5. марта. — Перша генеральна рада Соціалістичної Партії, зібрана на надзвичайній засіданню, одногодого згодилася з тим, що парламентарна традиція вимагає, щоб Соціалістична Партія, якої однодушно голосування спричинило упадок кабінету Тейніса, була запрошена сформувати нове міністерство.

Рада заявила також за негайним розпусканням парламенту і розпусканням загальних виборів. Соціалісти критикували короля за те, що він не поклакв їх сформувати кабінет, як це водиться в таких випадках, коли партія повальні правительством.

БРУКСЕЛЯ, 6. марта. — М. Тейніс взяв на себе обовязок сформувати новий кабінет на місці міністерства, що зрезигнувало минушого тижня. В новім кабінеті будуть заступлені фламандські і християнські демократи.

ЗАКОНПРОЄКТ ПРО "ВІТ-ПУЛ" УХВАЛЕНИЙ.

У вівторок вечером, дня 4. марта, в манітобським провінціоанальнім парламенті перейшов одногосно законопроект про заїнкорпорования збіжевого пулу під назвою "The Manitoba Co-operative Wheat Producers, Ltd." Законопроект передшов з малими поправками.

ТРУРО, Н. С., 6. марта. — "Я не зроблю нічого, що мало би спричинити розкол в майнерській юнії", — заявив Джеймс Б. МекЛаклен, суспендований секретар 26. дистрикту "Юнайтед Майн-Воркерс оф Америка", який прибув тут нині після услівного освободження з в'язниці в Дорчестер.

ТОВ. ІВ. КУЛІК ПРО ЕКОНОМІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАТНІ.

В листі до "Українських Робітничих Вістей" подає діяльність Державного Видавництва України.

Редакція "Українських Робітничих Вістей" отримала від тов. Івана Кулика, заступника голови радянської торговельної делегації в Монреалі, письмо такого змісту:

Монреал, 1. марта 1924 р.

До того інтер'ю, що я був дав цими днями Вашому монреальському кореспондентові, додаю ще кілька цифр та фактів, що можуть зацікавити Ваших читачів.

1. Праця Державного Видавництва України.

За 1923 рік Д.В.У. видало на українській мові: 157 назв українських книжок, що становить 1.172 друкованих аркушів, всього накладом 2,231,200. З того підручників — 1,512,200 назв — 65. Крім того закуплено ним у інших видавництв біля 100,000 примірників. Таким чином Україну забезпечено підручниками на 60%.

В 1924 році намічено видання соціально-економічної літератури, що поділяється на 9 серій, по 10 книжок у кожній серії від 3-ох до 9-ти аркушів книжка.

Для вищих шкіл, технікумів та профшкіл видається література, поділена на 8 відділів. Що до бібліотеки селянина, то її буде видано 26 назв — 100,000 примірників.

З не-підручників Д.В.У. зараз друкує "Народно театральну бібліотеку", літературно-художні збірники "Плуг" та "Гарп", твори М. Коцюбинського (ювілейне видання) і твори В. Короленка в українському перекладі. Також готуватиметься спеціальною комісією видання творів Т. Шевченка, щоб у 1925 році розпочати їх друкувати. Вже видано 2 словники (російсько-український та українсько-російський), підручник українського діловодства накладом 75,000 і стінний календар для селянства — наклад той самий.

Мається на увазі відкриття філії Д.В.У. в Канаді, як також можливе й представництво інших значних українських видавництв ("Шлях Освіти", "Книгоспілка", "Черв. Шлях" і т. д.).

2. Економічне питання.

За минулий рік у Донбасі здобуто трома найбільшими об'єднаннями ("Донвугілля", "Південсталь" та "Хемвугілля") 583,000,000 пудів палива. З того витрачено на свої потреби 125,000,000 пудів. 72% всієї здобичі становить антрацит.

За перший квартал біжучого року південно-рудий трест здобув 2,150,000 залізної руди і 1,870,000 марганцевої руди (мангану). Виробництво збільшилось в порівнянні з першим кварталом минулого року на 1,000,000 пудів (з того 800,000 Никопольського мангану). Сільмаштрест випродукував 9,650 пудів, 1,620 сіялок, 1,526 жалок, 1,280 молотилок. На ринкові найбільший попит за молотілками та жатками.

Всіма підприємствами Укртєкстальтресту вироблено за перший квартал 2,600,000 лантухів, 174,500 кілограмів мотузя (шпагату), 170,500 кілограмів пенкових канатів і 60,000 кілограмів — дрових. На заводах Південстали працювало в грудні минулого року 13 мареновських пічок (гут), випалено криші 1,535,000 пудів (в грудні 1922 р. було всього лише 642,000 пудів). Всіх металевих виробів випродуковано 296,000 пудів. Що до чавуну завдання виконано на 94%.

Даліше матеріали, що можуть цікавити українську пресу в Канаді, присилати редакціям українських видань в міру одержання цих матеріалів з У.С.Р.Р.

З глибокою пошаною,

І. Кулик.

РАДЯНСЬКІ ГРОШІ ДОСЯГЛИ ПЕРЕДВОЄННУ ВАРТІСТЬ.

МОСКВА, 5. марта. — Радянський червоноцевий рубль досягнув вартість передвоєнного російського рубля. Всі московські банки продають по 2 червоноцеві рублі за доларя і по 8 рублів 60 копійок за фунт штерлінгів. В обох випадках вони числять 5 процент винагороди понад офіціалну скалю червонця, яка є 2 рублі 11 копійок за доларя і 9 рублів 7 копійок за фунт штерлінгів.

ІМПОРТ І ЕКСПОРТ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗА В 1923 Р.

Радянський урядовий звіт виказує, що експорт Союзу Соц. Рад. Республік в 1923 р. вніснів 133,239,000 золотих рублів, а імпорт 147,892,000 золотих рублів. З імпорту 40 процент прийшло з Німеччини і 25 процент з Англії. В 1922 фискальнім році з Німеччини було 31 процент імпорту, а з Англії 16 процент. Надвизка імпорту над експортом вніснів в 1923 р. 14,500,000 золотих рублів, а в 1922 р. вона вніснів 219,500,000 золотих рублів.

Товаріші! Передплачайте "Українські Робітничі Вісти" самі і інших заохочуйте! Вирішуйте залегу передплату! Поширюйте свою газету між укр. робітниками й фермерами!

КАЛІФАТ В ТУРЕЧЧИНІ СКАСОВАНИЙ.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 5-го марта. — Каліфат в Туреччині знісав урядово скасований і каліф Абдуль Мед'ід Ефенді внісвав з Константинополя до Швайцарії. Рішення скасувати каліфат перевело турецьке національне зібрання в Ангорі.

Скасування каліфату відділює церкву від держави в Туреччині. Є це крок, який може мати далекосяглі наслідки в магометанським світі.

Нелорозуміння між каліфом і націоналістичним Турками розпочалося з хвилею, коли султан Магомед VI. вступив проти руху Мустафи Кемалі Паші в Анатолії. Після того, як побідоносний Кемаль прогнав грецьку армію з Анатолії, султанат знісав скасований і султана скинено з трону. Магомед втік потайки з Константинополя на британським військовим кораблі на острів Мальту.

ПЕРСЬКА ПРЕСА ЗА УТВОРЕННЯМ РЕПУБЛІКИ.

ЛОНДОН. — Кореспондент "Дейлі Мейд" доносить з Тегерану, столиці Персії, що перський нарід остро виступає проти свого шаха за те, що він відить по великих європейських містах і витрачає в них великі суми гроша на своє гуляк побідоносний Кемаль прогнав грецьку армію з Анатолії, султанат знісав скасований і султана скинено з трону. Магомед втік потайки з Константинополя на британським військовим кораблі на острів Мальту.

НОВІСТІ! - НОВІСТІ! - НОВІСТІ!

СТАРАННЯМ ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКОГО ГУРТКА ПРИ СТОВ. УКР. РОБ. ДІМ У ВІННІПЕГУ

— відіграється —

В СУБОТУ, ДНЯ 8-ГО МАРТА 1924 Р.

В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ

на причуд гарну штуку в 5-ох діях славного драматурга Бориса Грінченка п. н.:

ЗА БАТЬКА

АБО
СТЕПОВИЙ ГІСТЬ

Штука історична і малює терпіння селян на панщині в паській неволі. Б. Грінченко показує нам дійсне життя з козацьких часів на Україні за часів Богдана Хмельницького. Приходить всі побачити образ боротьби українського народу з своїми кровопійцями-визисувачами, боротьби, в котрій правда відносить побіду.

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНИ МІСЦЬ: 55. 40 і 27 ЦЕНТИВ.

Тикети можна набути кожного вечера в Укр. Роб. Домі, а в день представлення при касі.

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ ЖЕНЩИН-РОБІТНИЦЬ ПРИ СТОВ. УКР. РОБ. ДІМ В ВІННІПЕГУ

— устроюється —

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 9-ГО МАРТА 1924 Р.

В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ

КОНЦЕРТ-МІТІНГ

З НАГОДИ СВЯТКОВАННЯ МІЖНАРОДНОГО ДНЯ ЖЕНЩИН-РОБІТНИЦЬ.

В програму концерт-мітінгу входять: сольо-спів, сольо на п'яні, сольо на скрипці, сольо на бадалайці, дует на п'яні, мандолінова оркестра, деклямації, промови.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЇЛЬНИМИ ДАТКАМИ

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ПРИХОДІТЬ ГРОМАДНО НА ОЗНАЧЕННЯ ЧАС!

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published three times a week by the Ukrainian Labor News Ass'n.
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень:
 у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Товариство "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

НИНІ МІЖНАРОДНЕ СВЯТО ЖЕНЩИН-РОБІТНИЦЬ.

Жиемо ми в епоху організації суспільства після клас. Кожна класа, а навіть каста творить свою організацію. Для удосконалення своєї організації системи, кожна класа в своїй організації має свою організаційну секцію.

Робітництво, або трудовий люд також організується. Мусить організуватися, якщо не хоче віддатися на вічну поталу иний, організований клас. В своїй організації працюючий люд також ділиться на секції: організація мушин-робітників, жіщин-робітниць, селян-рішників, молодіжні а навіть дітей. А всі ті організації мають один спільний центр.

Кожна з цих організацій має свій міжнародний день, в якому вона проводить агітацію за організуванням цих членів своєї класи, які стоять ще поза організацією.

Жіщини-робітниця якраз мають своїм днем — день 8. марта. В той день вони по цілм світі скликають свої мітінги, на котрих повсюдно своїм сестрам трудівницям, яких безмілосердно виганяють пануюча класа, чому вони повинні належати до організації.

Вона то й справді — чому жінщина повинна належати до організації? Старі люди кажуть, що така річ, як боротьба, належить до мушин, а жінщини повинні лише доглядати хати, кухні й дітей.

Може за старих часів можна було так говорити! Але придивіться до суспільного життя тепер! Загляньмо у фабрики, в заводи, в краєвські майстерні — хто там працює? Там мільони молодих і старих жіщин, дівчат-підростків, з жовтими обличчями, з признаками сухит на лиці працюють день в день. Зайдіть в такім невеликим місті як Вінніпег до склепу "Ітона", а побачите там тисячі старих і молодих жіщин, що день-денно стоять на ногах і вдихають в себе тяжке повітря склепу. Я знаю людей, що в тім склепі не можуть бути довше як десять хвили, бо їм робиться малосно. А ті жінщини працюють там цілими роками. Та це це "рай" в порівнянні з иншим фабричним пеклом.

"Вона вже привикла" — кажуть. До всего бідна людина мусить привикати, але як тяжко відбивається це на здоров'ю жінщини.

Жінщина-робітниця в теперішнім суспільстві відіграє велику ролю. Вона поруч з своїм товаришем, братом, чоловіком, батьком бере активну участь в цілм індустріальнім будівництві, поруч з ним вона однаково виступає, і поруч з ним вона повинна боротися за скінчення того капіталістичного гнету. Але як будувати, так і боротися можна тільки організувано.

Міжнародна організація жіщин-робітниць існує вже від 1907 року. А в 1910 році на міжнародній конференції жіщин-робітниць в Копенгазі ухвалено день — 8. марта — зробити міжнароднім днем жіщин-робітниць.

Міжнародна організація жіщин-робітниць існує тепер при Третім Інтернаціоналі. Вона відірвалася від Другого Інтернаціоналу, бо він не показує признаків життя, ігнорує класову боротьбу і не звертає уваги на жіщин-робітницю. А Третій Інтернаціонал, на самім початку свого існування, на своїм першм конгресі сказав, що треба організувати жіщин-робітницю, треба втягнути їх в класову боротьбу, бо "остаточна перемога світового пролетаріату і повне усунення капіталістичного ладу, може бути забезпечене тільки в умовах спільної боротьби робітників і робітниць". Диктатура пролетаріату може закінчитися і побідити тільки при енергійній активній участі жіщин-робітниць."

А визволення жіщин-робітниць з лабет капіталізму може наступити тільки враз з визволенням всего працюючого люду. Тому жіщини-робітниця повинні організуватися для остаточної боротьби за своє визволення і за визволення своїх дітей.

ОСТАННІ НОВИНИ.

ВІРА РІЖНА, А ФРОНТ ОДИН.

Каліф! Чи багато смертних людей на цій грійшій немогетанській землі знають, що то є Каліф?

А на ділі Каліф є великою, святою особою для многомільонового магометанського народу. Він для него є тим, чим для католиків є римський папа.

Кому такі святі потрібні? Певна річ: потрібні темній масі, потрібні цілому сонмищу попів, потрібні дітям, фабрикантам і всім, що живуть працюючим темного бідняка. Самі багаті й попи фабрикують святих для того, щоб ті своїм святым авторитетом тримали маси в покорі, обіцюючи їм за ту покірність рай на тамтїм світі.

Якщо ви попросите виступити проти такого святого отця, на вас посядяться прокляття, сичиння...

Прингадайте лише собі 1921 рік, коли радянська влада в Росії і на Україні протягнула руку по церконе золото для годуючих? Католики, Жиди, магометани, протестанти — хотіли йти хрестоносним походом проти радянських республік. За золото! За владу над темнотою!

Папа, патріярх, рабін, каліф, біскуп — всі вони тримаються один другого, коли чують небеспку.

СВЯТИЙ ОТЕЦЬ ДІСТАВ "ЛЕЙДОФ".

Після перевороту в Туреччині, після того, як турецькі війська прогнали з Малої Азії грецьку армію, слідами за нею вони прогнали й турецького султана Магомеда VI, що довів країну до руїни. Але як голову церкви магометанського народу лишини в Константинополі каліфа, Абдула Меджіда Ефенді. Видно, що Кемаль Паша і його парламент в Ангорі бояли-

ся зразу усунути дві голови. То-ж полишили для магометан папу, чи Каліфа-Ефенді.

Полишили — та ненадовго. В понеділок, 3. марта ангорський парламент ухвалив нагнати з Константинополя каліфа і скасувати цілий каліфат. Ухвалив і ухвалу виконав. І остався 250 мільонний магометанський народ без голови, та ще й без святі.

Магометанський народ від нас далекий своїми звичаями і релігійними забобонами, тому — що там нас обходить якийсь каліф? А в дійсности той каліф — велика персона. Його усунення порівнюють з усуненням царя Миколи II, з усуненням кайзера і т. д.

Для нас буде більше зрозумілим, як ми порівнаємо його з усуненням папи римського... Представмо собі, що ми просунули одного раку, взяли газету й читаємо: Муссоліні усунув з Риму папу римського! Дав йому, як доглядача, одного босогоного монаха, на три дні хліба на дорогу і прогнав за ворота Риму. І нема більше ні папи, ні ватикану! Осталися католики без голови та ще й без святішої.

А в Туреччині якраз так сталося: нема вже ні каліфа, ні каліфату! Нема й справа скінчена. Як тільки світанок заблестів на мінаретах святої Софії, бувший каліф Абдул Ефенді, в компанії лише двох жінок, дочки, сина і двох вірних євнухів опустив Константинопіль, направляючись на витиння.

СВЯТИЙ ОТЕЦЬ І ЙОГО АНГОЛЯТНА.

Опустив Ефенді Константинопіль! З ним дві жінки і два вірних євнухи, доглядачі жінок.

Що-ж лишив за собою в Константинополі той святий отець?

Пустячина! Що можуть лишати за собою святі люди? Гріхів не лишуть — бо вони святі, хіба яке лахміття...

Все що лишив за собою магометанський святий отець, то це лише шість величезних палат в Константинополі, а у них велику скількість своїх законних жінок і вісімсот наложниць. Лише вісімсот — і то все! Шість гаремів лишив каліф! (Гарем — це колективне мешкання жінок турецьких багатців.)

Скандал! Грішний скандал, як в Злучених Державах з нафтою. Через одного святого блязю за один раз одвололо поверх 1.000 жінок-Турчанок. Вони з розпущки за своїм коханням проголосили голодний страйк.

Однак бовитися нема чого. Не помирають. Вони згоріли, що будуть страйкувати лише чотири дні, а там знова візьмуться за роботу. Питання тільки, чи буде що істи? Бо при каліфові головною їх роботою було — їсти, купитися й чухати святому отцеві пати.

Все буде гаразд. Усуваючи каліфа, ангорський парламент не лишив без "униманія" його жінок. Він сказав, щоб жінки вернулись в Анатолію, там віддалися замуж за фермерів і робили корисну роботу.

Каліфа нема!...

Кали то вже прийде черга на папу римського? Та не всі-же разом!... А то вибде скандал!

АНГЛІЯ І РАДЯНСЬКІ РЕПУБЛИКИ.

Радянські Республіки хочуть від Англії позичку в сумі 150 мільонів фунтів стерлінгів. Дві часті цієї позички Радянські Республіки хочуть матеріалами: тектильними машинами, кораблями, гірничими знаряддями, лісовою машинерією, автомобілями, хемікалами і т. ин., а третю часть готівкою.

Дасть Англія, чи не дасть? Вбросити не в нашм характері, але якщо взяти під увагу економічне положення в Англії, то треба сказати, що дасть. В Англії велике безробіття. Ні Лойд Джордж, ні Балдвін нічого не могли зарадити. Дійшло до того, що ухвалили будувати нові військові кораблі, щоб... ну, щоб зразу убити двох зайців, хоч для виду цілями в одного — в безробітних.

Мовляв, ми на Вашингтонській конференції згодилися на "розозруження", але ось бачите, у нас безробіття, треба дати робітникам роботу, і ми рішили будувати військові кораблі не для війни, але для безробітних.

Біда тільки в тім, що кораблі можна будувати лише в декільких портах, а безробітні є по цілій Англії.

Прем'єр МакДоналд рішив ратувати ситуацію зовсім в иний спосіб: визнати Радянський Союз, заключити з ним трісторонній торговельний договір і постачати в Радянські Республіки ріжні матеріали, а від них діставати сиріцькі й збіжжя.

Орган Цартій Праці "Дейли Гералд" стоїть за позичкою для Радянського Союзу. Він каже, що кілька добрих урожаїв зроблять Радянський Союз найбільш цінною країною в Європі. Нам буде потрібне збіжжя, а Радянським Республікам наш виробі. Це дасть роботу нашим безробітним.

Однак Радянським Республікам потрібна позичка. Поки Радянські Республіки не були визнані, доти не можна було говорити про позичку. Тепер ця перегодова усунена і британська індустрія може бути відроджена, лише "Дейли Гералд".

Отже тепер мусить бути зрозумілим, для чого Букарештські, французькі імперіалістам і всім чорним крукам реакції потрібні видумані ними повстання селян на Україні.

БУДУТЬ ГОВОРТИ ПРО СХІДНІ ГРАНИЦІ.

Радянські Республіки будуть говорити на днях з Румунією про границю та про Бесарабію. Покищо з'їдуться у Відні і будуть говорити звичайною дипломатичною мовою. А якщо нідоного не договоряться, тоді роз'їдуться і певно почнуть говорити мовою гармат... В політиці все так буває.

Авже-ж. Це вам, панове Букарештеску й Трасцияматеску, не повстання на Україні робити, але прийдеться прити. Каже депеша, що з Румунами будуть говорити радянські дипломати Крестінський, Левинський і инші, так будуть говорити, що ціла Европа буде слухати. А найбільше буде слухати Польща. Бо хто зна, чи не прийдеться після тої розмови польським панам утікати з "кресів" до лясу?

Всякго буває. Тепер такий світ, що як скажете польському панові "псюха", то румунський боярчук обидиться. Дуже обидливий народ тепер зробився. Сказано, союзники!.. Може ви не знаєте, що то є союзники? Я вам зараз поясню.

Приміром, Крестінський скаже: "Ти пане Букарештеску й ти Трасцияматеску — забирайтеся з чужих земель".

А польський пан на уху Букарештеску: "Nie damy ziemi... nie damy ziemi — niech pan rowie". А Букарештеску до него: — Пди сам говори!..

А принустім — Букарештеску сказав, що не дасть землі. А тоді, принустім, червоноармієць зайав йому в уху... Здається, також нічого в тім страшного. Еге-ж! В тім то й річ, що як вдарить Букарештеска, то пану Варшавському ридло спухне.

Це й значить — союзники. А вкворті: як порушаться границі Бесарабії, порушаться границі й Галичини. А якщо пани не згодяться на "порушення", то на "кресак" будуть кресати огонь з карабінів.

Це вам, панове Букарештеску й Трасцияматеску, не повстання на Україні!

"ВІТ-ПУЛ" БУДЕ ДОПЛАЧУВАТИ ФАРМЕРАМ.

Честер Еліот, управитель "віт-пулу" в Алберті, заявив, що в марті місяці буде розподілено між фермерами поверх 2.500.000 доларів. Це вибде щось около 10 центів на бусель.

Свого часу Фермер-Нетяга писав, що він належить до "віт-пулу" і той "віт-пуа" витягає з него по 25 ц. на буселі. А тепер на доплатнення фермерам прийшло два мільони п'ятсот тисяч доларів.

Сума грошей! Чи не так? Якось раз в театрі я бачив жоввіра. Таки живого жоввіра, обвісив хрестами й медалями свої груди й частину плечей. Одну медальку вчепив навіть до поли... Не було вже місяця, і розповідав людям ріжні війсьні "Joke's". Ось в роді таких, як громадянство жертвує на війну мільони грошей, ріжну одяжу, харчі, святкові дарунки... Офіцери, генерали пють, балаються, а жоввіри?... як би не "Salvation Army", то й колачани не побачили бив.

Він все оповідав "серіозно" і публіка сміялася. Бо на теж театр.

— Знаєте що! — каже той жоввір. — Правительство Злучених Держав виласигнувало для ветеранів війни два мільони доларів допомоги. Так, два мільони доларів. Два мільони доларів на чотири мільони жоввірів. Кожний жоввір дістав 50 центів.

Коли я прочитав заяву управителя "віт-пулу" Алберті, що фермері дістануть 2.500.000 доларів, мені пригадався жоввір в театрі і допомога американського правительства жоввірам.

Почуємо, кільки з тих 2.500.000 доларів дістане Фермер-Нетяга.

А він, як щось дістане, то обовязково похвалиться.

Волемець.

ПРИХАПЦЕМ.

Дуже добре, коли людина цікавиться всім. Аж надто добре. А ще краще, коли людина може у всім тім, чим цікавиться, розбиратися як слід.

Я цікавився дуже многим... такі девчм розбираюся. Приїхала, якось недавно (ага!... саме на "економічно-просвітній конгрес") до Вінніпегу Кошицева капеля. Дехто називає її "Український Національний Хор".

Пішов і я послухати, як вона співає. І скажу, що як для мене, то співає надзвичайно добре. Я замилувався її співом, хоч по телючому "браво" не верещав, як мій сусід по крилі, який на співі розуміється стільки, як гуска в астрономії. Кажу це, бо знаю його, як свої старі черевички.

А після концерту, хто тільки його запитав чи добре співає, він відповідав лише одно: "Аякже, честь і слава нам за це!"

Не відбираю я йому чести й слави, як не відбираю її Кошицеві й його капелі.

Мене тільки бере сумнів, чи дійсно Кошицева капеля служить національній справі, не говорючи вже про справу трудового українського громадянства, яке має іх досить й поза національними справами.

Я кажу, що ні! Вона не служить тепер навіть тому сиюножовому тризубови, який перед нею розп'яли на сцені панки від "економічно-просвітній конгресу".

Вона перше всего служить своему жодукові — і не оправдане. Друге — вона служить панноборському інтрпренсьорові Рабінову — і не оправдане, бо в протинний разі осталася б без чобіт. Але що вона служить національній справі — це ерунда.

До моїх рук попалося тільки одно число кийської газети "Більшовик" з 9. січня ц. р. А ще перед тим читав я, що в Київ, під большевизним режимом, існує Державна Українська Мандрівна Капеля ("Думка").

Навіть "Укр. Голос" писав, що вона краще співає, чим Кошицева капеля. Я вже навіть вдумався, що Рипинді в голові завелася большевизницька муха, що вона таке вивезла.

Аж ось читав я в "Більшовику" дослівно таке: "У п'ятницю, 4-го січня капеля "Думка" під керівництвом Нестора Кордовського повернулася в Київ з поїздом до Умані."

За чотири дні в Умані "Думка" дала в'ять концертів: для корпусу Котловського, для членів профспілок, оден публічний концерт, і два концерти для 8-го Округового З'їзду Рад Уманщини.

Після виступів "Думка" на з'їзді З'їзд Рад Уманщини ухвалив резолюцію: "Привітаючи на увагу велику ролю, яку відіграє "Думка" в справі розвитку нової Української Культури, З'їзд уважає необхідним дати їй можливість виступити в повній мірі мандрівною капеллю і обслуговувати широкі селянські та робітничі маси, з чим поручає Округовому Виконавчому Комітетові звернутися до центра."

Одночасно З'їзд висловлює свою подяку "Думці" і поручає Окр. Високому.

А на питання одного з Кошицевих співаків — "за чий гріхи ми караємося?" — я відповів:

За гріхи Петлюри, за гріхитих, що підносять вам тризуби. Подякуйте їм.

З ЖИТТЯ В РАДЯНСЬКИХ РЕПУБЛІКАХ.

ВІДКРИТТЯ ВСЕУКР. СІЛЬ-ГОСП. МУЗЕЮ.

Дня 20. січня ц. р. відбулося в Харкові відкриття Всеукраїнсько-господарського музею, який міститься на вул. Енгельса (бувш. Роджественський) в домі ч. 10. Музей має характер постійної стаціонарної установи з метою науково-дослідних робіт, а також для культурно-просвітної і агрономічної допомоги населенню. Покищо в музею відкрито такі відділи: поведовства, бураків, спеціальних культур, овочів, городництва, захисту рослин, колективних господарств, насінництва і селекції, с.г. інженерній відділі, лісовий відділі, відділі скотарства, с.г. промисловості й инші. Експонати музею розміщені на трох поверхах будинку і дають величезний матеріал для вивчення народного господарства України та її природних багатств. При музею улаштовано спеціальну аудиторію і спеціально призначено особу для уділення пояснень відвідувачам.

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ЗІД СОЦІАЛДЕМОКРАТІВ.

ХАРКІВ, 29. лютого. — В Палаті Праці відкрився Всеукраїнський зїзд бушних соціал-демократів (меншевіків) Харківської, Катеринославської, Київської і Одеської губерній, де колись були досить великі меншевіцькі організації.

Зїзд ствердив, що ліквідація соціал-демократії іде з низів, з робітничих меншевіцьких груп. Групи робітників старих соціал-демократів в останніх часах почали стихійно покидати меншевіків і вступати в Комуністичну Партію. На зїзді є 700 делегатів, переважно робітників, які в соціал-демократії вже по 20—25 літ.

Резолюція по докладу представника українського бюро соціал-демократії партії стверджує, що всі здорові і революційні елементи соціал-демократії увійшли в ліквідаційську групу цілком самостійно і по власній волі і масове вступлення їх в Комуністичну Партію є відповідно робітників на зрадницьку тактику офіційного меншевізму за останні роки.

МУЗЕЙ ХАНЕНКА.

Музей кол. Ханенка, який має чимало художніх цінностей світового значення, тепер поширюється. Губвикомком, вислухавши заяву музею про потребу додаткового помещення для належного росташання збірок, визнав вагу тієї справи і доручив Губкомгосплові і Губнаросіті підшукати відповідне помещення.

Французи пропонують свою участь в петроградському промислі.

До Ленінграду прибули представники французьких банків і відбули ряд конференцій з представниками радянського уряду. Французькі промислові предложили їм участь французького капіталу в петроградському промислі. Французи виявили охоту віднайти ленінградські трамвай і перевести деякі будівельні роботи в місті.

Зріст вилучу Профінтерна.

Генеральний секретар Черв. Професійного Інтернаціоналу у розмові зі співробітниками "Роста" підкреслює, що вплив і значення Профінтерна у мишлому році значно збільшилося. Можна без прибільшення сказати, що немає ні одної країни в світі, де б Профінтерн не мав своїх організованих прихильників. Профінтерн нарахував тепер 30 мільонів революційних робітників, що приєднуються до нього. За минулий рік Профінтерн одержав низку політичних перемог, в той час, як паралельно йшов розклад Амстердамського, Інтернаціоналу і його національних організацій.

Співак.

РАДЯНСЬКІ РЕПУБЛИКИ В 1923 РОЦІ.

(Огляд написаний спеціально для "Укр. Роб. Вістей".)

XXII.

ДЕНЬ "ЮНОГО СПАРТАКА".

В попередніх розділах я обговорював навіть ті події, які відбувалися після мого вторинного повороту до Харкова. Тепер я вернуся ще раз до Харків і тоді поїду в Київ.

В неділю, околo 10-ої години рано, я почув з своєї кімнати звуки оркестри і спів, що лунали на улиці. Співали дитячі голоси. Мені почулося, що голоси долітали з рижних дітяк. Навіть не умівши я поспішив на улицю, думаючи, що проходить якась демонстрація.

Коли я вийшов на улицю, то побачив, що з кількох вулиць одночасно йшли різними рядами діти з різноманітними прапорами. Впереді — оркестри. Походи йшли в напрямі площі Тевелева. Пройдучи, думаю, подивлюся, куди вони йдуть. Так невідтий і невиманий опинився я, мандруючи за дітьми, на площі Тевелева перед Миколаївським (автокефальним) собором з одного боку, а будинком ВУЛБВ. — з другого.

Більша половина площі була вже заповнена дітьми, а над ними повіяв ліс червоних прапорів. На прапорах повишані золотими буквами різні дитячі й написи, з яких діти читали і співали. Море дітей все зростало, бо з рижних сторін до них все лучилися нові відбитки. Ось з п'ятих мій відбиток дитячої будівлі ім. Петровського, всі в українських однострахах. На чолі молода дівчина, доглядачка, також в українськoм однострахи.

Посередній площі деревляна трибуна. Діти великим кількoм, різними рядами оточили трибуну. Позади за рядами воли й автомобілі, переповнені дрібною, або дітьми з далеких передмість та робітничих дільниць. Перед кожним дитячим відділом оркестра, переважно військова. Десятки таких оркестр. Кожну підходючи нову групу діти зустрічають окликами "ура". Кругом лунають співи: дитячого "Інтернаціоналу" і рижих спеціально дитячих пісень, та гимнів "Юного Спартака": "Ми юне спартакі" і т. ін.

Околo 12-ої години на трибуну виходить дванадцятилітній хлопець. Скинувши кашкет, він облянув море дитячих голів, махнув рукою і все затихло.

Смілим, гримким, хоч дитячим голосом, він отворив свито "Юного Спартака", оповідає хто був Спартак і яке завдання дитячої організації його імени. На закінчення дає о-

гляд: "Хай жие міжнародна дитяча організація "Юний Спартак!" Десятки оркестр грають "Інтернаціонал" і ціла площа співає. Автокефалісти примушені зачинити двері свого собору, бо дитячий "Інтернаціонал" заглушував, видно, їхнє "подай господи".

Молоденький представитель оголошує, що привітне слово належить до т. Петровського, голови ВУЛБВ. Тільки Петровський показався на трибуні, як по цілій площі з дитячих уст залунали: "Здра-стуй-те де-душ-ка Пе-тров-ський!"

Після Петровського говорили представники Раднаркoму, Ц. К. партії, Комсомолу, Червоної Армії і інших устанoв. Після кожного промовця оркестри грали "Інтернаціонал". Тисячі людей залили площу. Сонце, ясне сонце України грало на тисячах червоних прапорів, на засмалених обличчях дітей, на їх різноманітних страхах. Очей не можна було відорвати від тої величавої маніфестації дітей, визволившогося з вікового рабства трудового люду.

До мене підійшов молодий чоловік, у військовій, досить старій, поношеній уніформі і з підв'язаними очима. Підійшов, поздоровкався і сказав: — Дивитесь! Радісно, правда?

— Радісно — відповів я. — А коли то вже в нашій Галичині ми побачимо таке? Коли то вже наші діти, наші молоденькі брати й сестри будуть так величаво святкувати це міжнародне свято дітей і своєю свободою?

— А ви з Галичини? — запитав я. — Так з Галичини. Я побачив вас і підійшов тому, що вчора ввечерю бачив вас на спільній вечірці "Плауга" й "Гарту". Я чув вашу там розмову і думаю, що ви також Галичанин.

Я побачив розчарування на обличчю того молодого чоловіка, коли я сказав, що я не Галичанин. Але він вже не відступав від мене, доки діти не вийшли з довж по улиці К. Лібкнехта в напрямі "Пролетарського парку", де для них приготовано було їду, дарунки і різні забави та гри. А була вже друга година по полудни, коли вони почали опускати площу. Я й не стямився, коли той час пробіг.

— Чи ви йдете в парк? — запитав мене мій новий товариш.

— Пшов-би, але я не одитий, не амиваний, та пора вже й поїснатися.

— А куди ви зараз йдете?

— Іду до Сельбудинку, бо я там мешкаю.

— То підемо разом, бо і я

там мешкаю — сказав він до мене.

Ми пустилися в низ по площі Тевелева. А дорогою мій новий знайомий розповів мені, як він утік з польської армії... Не сам, але цілий їх ескадрон, з кіними, серед білого дня, ше й пригнали з собою на цей бік офіцера і кільканайцять пограничників. Тепер йому дуже тяжко, до війська йому не хочуть прийняти, бо молодий, а тут ше очі розболілися і грошей нема. А там дома десь старенька мати й сестра... Що з ними?

— Що-ж вам не кучно до дому, чи думаєте коли вертати й як?

— Чому-б то не кучно... Але як вертати й чого? Так, я верну ходить до дому з багнетом в руках. Верну для того, щоб визволити й наших дітей, щоб вони могли святкувати своєю свободою так, як святкують її діти харківських робітників і цілої України.

— А що-ж ви тепер думаєте

робити? — запитав я його. — А стіраюся поступити в Червону Армію. Мій товариш, старший, вже поступив, а мені казали заждати. От я й жду. Могому товаришеві вже добре, а я не маю що їсти.

Зайшли ми до склепу, і я хотів купити йому білого хліба й шось до хліба, хоч у самого мене було коротко грошей.

— Ні, ні, не купуйте мені та гроші, а я буду економичити. Коли-ж місяць пізніше я верну назад до Харкова і стрінувся з ним в приміщенні "Галицького Комітету" при ул. Москалівці, ч. 23, він вже виглядав здоровий, чистіше одитий і веселий. Він вже успів поїхати за той час до Києва, вернутися назад...

— А я вже поступив в школу червоних старшин — сказав він до мене усміхаючись. — А за хліб вам дуже дякую, бо я тоді таки добре був голодний.

Пролетар.

(Дальше буде.)

БОРотьБА ЗА 8-ГОДИННИЙ РОБОЧИЙ ДЕНЬ.

В процесі своєї боротьби за нове життя робітничая клася висуває цілу низку таких вимог, які можуть бути здійснені ше в межах існуючого буржуазного ладу. В цьому програмі мінімумі перше місце безумовно займає питання про 8-годинний робочий день.

Таке обмеження капіталістичної експлуатації безсередньо бе по кишені підприємця, й тому навколо цього питання йде ось уже протигом цілого півстоліття найгостріша класова боротьба. Почалась вона майже з перших світових кроків боротьби пролетаріату, з самого першого міжнародного конгресу 1866 р. вимагає 8 годин робочого дня лунає постійним гаслом на всіх з'їздах та зборах робітничого світа.

Після світової війни капіталістичний світ, виведений з рівноваги, перелачив революційний рухом в нас й Центральної Європи, пішов на значні уступки пролетаріатові, і в багатьох країнах, передовсім у Німеччині, було декретовано 8-годинний робочий день. Але це було тільки хитрим маневром; треба було тимчасово заспокоїти робітників, щоб мати який спокій для пологодження порушеної капіталістичної машини.

Щоб затримати свідомість пролетаріату, щоб приглушити його революційні настрої, Версальський мир склав навіть статут Міжнародної організації праці, а Вашингтонська конференція бюро праці в 1919 р. односторонно ухвалила 8-годинний робочий день в міжнародному масштабі.

Всі оці заходи, звичайно, уявляють собою одне шахрай-

ство та обман, це було тільки мороченням трудових мас при допомозі угодовських партій та професійних ватажків.

Як тільки пройшли перші шпари буржуазії; як тільки вона пришила до пам'яті, з самого початку 1921 року починається усюди загальний наступ на здобутки пролетаріату й в першу чергу на 8-годинний робочий день. По всіх галузях, по всіх закутках економічного та політичного життя загорілась найлютіша класова боротьба. Особливо гостро та завзято характеру набрала вона у Німеччині. На фоні загальної руйнації та катастрофічного занепаду якраз виступають два історичних вороги для рішучої боротьби.

Наступ на пролетаріат ведеться зі всіх боків, на усі його класові позиції, й йому пильно доводиться стежити за кожним кроком... за кожним рухом свого ворога. Куди дівлясь блискучі гасла про спільні національні завдання, про вратування батьківщини від ярма чужинців? Буржуазія каукай при допомозі оших самих чужинців, під захистом дессальдорфської згоди з Французями, зухвало поведи генеральний атак на 8-годинний робочий день. З початку в Рурі та Рейнланді, а потім по всій Німеччині. Велика німецька буржуазія, веде ось боротьбу з великим хистом, з останніми вимогами класової стратегії. Тут на сцені виступають й сепаратні переговори з Французями рижних Гехберга, Стінесів та інші; тут локавти, урядові утиски робітників; тут, головним чином, умови з зрадничими ватажками профсоюзів. Оці горе-

ватажки поспішили продати інтереси пролетаріату та згодитися на 10-годинний день. Один розчерком зрадничього пера вони гадали відмовитись, відступити від тих позицій, за які йшла десятилітня така папка та геротична боротьба німецького пролетаріату від Айзенавського з'їзду до листопадової революції 1918 року.

Соц. демократи угодовці в Німеччині з одного боку, ватажки профспілок з другого, заходились зрадливо обходити кровю залиті економічні та політичні позиції німецького пролетаріату.

Але німецький пролетаріат добре вже переконався в зрадничих робітничих "доброзичливців". Бурхливо хвилею по всій Німеччині шириться глибокий протест, велике пролетарське обурення цією зрадничькою політикою. Професій-

ні збори, конференції фабричних комітетів одностайно та рішучо висловлюють призириство своїм ватажкам, й робітничі маси вирішують піти суто пролетарським революційним шляхом — шляхом боротьби.

Виникають величезні страйки й Німеччина, може, вже стоїть на порозі загального страйку. Пролетаріат Німеччини готується; він точить свою зброю; він іде на історичний герць з заклятим своїм ворогом. Ми певні, що він не зупиниться на боротьбі тільки за 8-годинний робочий день; він піде далі й відкинувши з огидою підлесливих та зрадливих ватажків, буде протувати до своєї великої історичної мети — до створення Радянської ладу. До цього доведе його сама логіка боротьби, самий об'єктивний хід робітничого руху.

В. Покраса.

З ПРИВОДУ ОДНІЄ КРИТИКИ.

Критика річ — доконче не обхідна! Навіть коли хто й чинить добре, все-ж таки діяльність його з усіх сторін треба критично розглядати. А це для того, щоб той — вчинки свої міг коректувати, в дальнішому удосконалювати. Що-ж торкається промахів-недоладностей, то тут зразу слід давати відповідний осуд, щоб то було більш не траплялось. Краще критика гостра, аніж має бути за слаба.

У ч. 2 "У.Р.В." з 5. січня статті "Справа Укр. Клубу у Варшавськoм Союзі" маємо таки по заслугам осуд наших парламентарів. Лаяти нас варт: багато недоладностей у тому польському парламенті вчинили наші послі-соціалісти. Соціалістам Холмщици й Волині бути в одному таборі з панамі Левчанівська-Козубський не доцільовало. Давно з ними слід поворотити зв'язки. Так... Воно правда: вина соціалістів очевидна.

Одно-лиш треба мати на увазі, що обидя можна загнати тоді, коли матеріал у парні належно розпарено. Пригадуємо: кінець лютого 1923 року. Порвав я з укр. клубом... Порвав, бо підпалання Сікорського та взагалі всю тогочасну поведінку цілого клубу вважав ганебною. Одначе зауважив, що вчинив у той же час нетактовність: адже тим самим позбавив себе всякого впливу на українську парламентарну репрезентацію. І коли ше перед подіями в Березні тов. Панчук ріших теж опустити клуб, мені багато труду вийшло, щоб відратити це йому. Адже більше користі: бути на нарадах клубу, скеровувати його діяльність у належний бік, аніж розривом із ним, дати повну волю до братання з Ляхами. Соціалістична фрак-

ція з двох-трьох осіб, була-б тоді безглуздам!..

Ось у марті політичні події йдуть швидким темпом. Клуб український улаштував наради й наради таємничі... Як член його, не можеш бувати на подібних зборах. Давати свої поправки годі. Ось останнього клубу із приводу акту 14. марта запротестувати в культурний, звичайно, спосіб. Мої доводи, що "культурність" на бік, а в союзі слід зробити бешкет — тієї постанови змінити не можуть.

Але з бігом часу наш "парламентарний матеріал" розпарився: з'являється фракція з дев'яти вже осіб із виразно соціалістичною ідеологією. І в той час, коли тут читаємо критику діяльності наших послів ("У.Р.В." ч. 2), газети старого краю співіають про цілковитий розрив із українськими мішухами-панками в Союзі!.. Треба сподіватися, що через деякий час оттой соціалістичний український клуб доповниться новими особами, яким бути в одному таборі з панамі — й то тоді, як є чисто соціалістична група! — ніяк не личить.

Осуджуючи діяльність послів-соціалістів, наш львівський критик робить закиди ширшого характеру. У тій статті — "Справа Укр. Клубу у Варшавськoм Союзі" знаходимо таке:

"...товариші послы були у Львові, зложили писемну декларацию в справі приєднання до УСДП.

А тимчасом в органі послів-соціалістів і майбутньому органі УСДП в львівській "Селянській Доля" (журн. Луцькийя рекламуня в "У.Р.В." з 7. листопада ч. р.) з дня 25. листопада, я знаходжу статті, які далі торочать про колективність одностайного клубу та остро звертаються проти УСДП і комуністичного

я буду тепер робити? Гаж я пригадав собі, що я ксьеся ламхиття постелив собі в суфлерській будці. Заглянув — і справді витягнув — штани. Було потіхи!

Ну починаємо ми. Три рази задзвонили, три рази в нас на сцені записали і поховалися поза куліси. Я почав лізти в будку. Ше не успів залізти цілий, як завісу почали піднімати. Публика побачила мене і вибухла сміхом; азавісую назад спустила, доки я не заліз цілий. Потім почалося. Правда, спершу йшло добре, але нещастя хотіло, що парубкакови одному відліпався один вус і публіка мала добру комедію. Бо як не як, а чоловік з одним вусом тяжко побачити, хіба на сцені у нас. Моя Параскевія шось дуже дулася і старалася говорити басом. А як мав увійти на сцену Здирко, вона каже:

— Ой нема його, нема...

Я жду, як вийде Здирко, але його все нема.

— Ой нема його, нема... — повторяє три рази Параскевія, хоч в книжці написано раз.

— Тай не буде! — крикнув з галі Панас Кривчуків, ну — заслона впаля перед закінченням. Всі кинулися за Здирком, шукали, питали, але по йому й слід загинув. І ми да-

воста Круцьківського за їх критику поступовани" і т. д.

Дяк мене вставне рішення критика, "журн. Луцькийя рекламуня в "У.Р.В." з 7. листопада ч. р." — є не зрозумілим. Так. Цей орган рекламував я — жас часосне соціалістичну, що виходить не на польські датки, лише на складки обездоленого люду Полісся і Волині.

У тій газеті критикується — хоч иноді й невадно — діяльність і самих послів. Самі ж дефекти слід приписати не керівникам газетної справи (вони роками вилежуються по тюрмах!), лише обставинам, при чому культурні робітники з інших українських земель прийти волинцям на допомогу не завжди можуть. Зауважу, що "Селянська Доля", котра висвітлює недолу Волині й Полісся, заслугоує на саме широке розповсюдження.

На Волині, яка в 1923 році вперше прокинулася із політичної сплячки, вимоги до послів-соціалістів надзвичайно великі. Від нас вимагають: воляти за собою і зграю підпалків! Ось у статті "Ще про соціаліський кордон" (ч. 12 "Селянська Доля" з 16. грудня 1923 р.) читаємо, що треба:

"співпрацювати з ріжними характерами: вміти бути врозумілим, званимим, уступчивим там, де цього вимагає загальна справа. А як ми вміємо робити як себе, розуміємо, то показала історія з М. Луцькимичом. Над нею переліти до порядку, але прийдуть люди, що її окузет?".

Остро, — скажете?. Я ж уважаю що — ні... Це правда, що потити за собою в початку марта увесь клуб — був я безсилій. Одначе, розбираючи цю критику, бачу вразило, що всього того, що мій я зробити в союзі, таки не доконав.

"Перший реальний крок до звалення кордону зробили соціалісти. Поки що — не теорія. Ті, що будуть тут вести протест, мусять в найближчим часі показати, як це вийде на практиці".

Оттак закінчується критика волинця на адресу УСДП. На це соціалістичні послы (та й провідники партії УСДП, взагалі) мусять відповісти практичною роботою: перебранши провід життя на Західній Україні цілком у свої руки. При чому українська преса за океаном мусять критично слідкувати за нашою роботою в Польщі, пам'ятаючи, що критика в пресі, що виходить в межах Польщі, по цензурним умовам неможлива.

Марко Луцькийя.

Арештовання в Здолбунові.

В Здолбунові, на польсько-українській границі, переведено ряд ревізій у тамошніх українських інституціях, а також у сен. Карпінського, Арештовано Е. Архипенка і Демчука. В повіті відбулися масові тру-

Посафат Тихончук.

Товариство "Пшик"

(Докінчення.)

Після цієї славної проби я дуже погано спав. А найгірше, що Паранька в сні кричала і плакала, гейби на тій пробі.

В п'ятницю мала бути проба, генеральна проба, але Здирко прийшов надутий і сказав: — Панове і пані! Експериментальне почування — моей френквенціональної і францоватої душі, як широкердечно-го патріота нашої неньки України, диктує мені висказати свою жалобу і тонкості нервів безсердечного жалю.

— Та то вже на пробі буде — перебиває моя Параскевія. — Ні, пані добродійко! Справа надзвичайно категорична і імпульсивно декларативна. Кінці-кінців зводиться до того, що я, як голова і касієр нашого товариства пророкую компензивним голосом його упадок, на потіху нашим ворогам, як всі члени не зложать сьогодні всі свої вкладки. Інакше я не починаю проби.

Здирко сів, а ми затихли, потім зашкандили і почали шукати грошей. Мус то мус. По-заплачуваши ми всі вкладки і

почали пробу. Здирко похвалив нас за якусь салітарність і пробу вів, як належить. Трохи ше сварився, але менше. Завтра-ж представлення! Навіть афіші порозліплювали і того волоса чуже на голови наші позичене. Ой, який сідміх буде завтра! Лиш я тодіш в тій суфлерській мушуні язиком суфлювати.

З самісного ранку в суботу моя Параскевія приборалася. Повитягала, як тільки було шмаття і тринадцять раз передягалася, а я мовчав і дивився. Бо в нас вже так споконвіку: як вона мовчить, то й я мовчу, а як вона говорить, то я мовчу.

Прийшов вечер. Людей, а найбільше дітей, повна галя. В нас ше не було представлення до цього часу і люде цікаві. Сидіть собі на галі, поць "земосор", коліснуть на руках і бавлять дітей, тай самі гуздять, як жмедаї. Коло сцени грають двох на гармоні, а один на сопліці витинає аркана. Публика підтупкує.

А в нас на сцені страшене без-

головья. Передягаються, малюються, ліплять вуса, бороду. Я, як суфлер, також не сиджу дурно. В мій будці є якась боцвічка, на якій повинен сидіти. Але де ж так твердо сидіти! Попадає в мене в куті сцени якийсь ламхиття і припадаю в будці для себе м'якше сидіти.

Тимчасом — наші артисти, якби показилися. Бігають, питаються, сваряться, кричать. Моя Параскевія намаювалася ціла на червоно, аж пашисть від неї, а ніс зробила зелений, ніби вона зажурана. А прийшов нас малювати, як чяк то кажуть характеризувати, якийсь панок з міста. Він, як глянуч на Параньку, то тільки сплеснув руками. Тай ледви-ледви вприспів її, щоб перемалювалася вона по людськи. А чоловіки — то сами, не чекаючи на нікого, почали ліпити собі вуси, тай вбратити той перуку. Панок забігає коло них, помагає, пристригає. Ось я дивлюся на Георгія і аж лягаю від сміху. Вуса в нього були такі свої, довгі, стріпані, і руді, але він їх ажкою мазкою почорнив, натягнув на голову перуку і виглядав цілком, як циган. Аж тут підбігає до нього панок з ножицями.

— Добродію! Хто вам так погано приплив вуса? — ка-

же він йому. Підождіть-же! — Та то мої вуси! — хотів сказати Георгій, але панок за той час — чах-чах — і обтяв Георгієві його власні-споконвічї вуса. А я аж впап на сцену. "Ох як гірко!" — думаю собі і втираю від сліз очі, що виступили від сміху.

Здирко прибіг захланний, добре одягнений і почав запевняти всіх, що представлення вийде дуже добре. Але показалося, що Федько Кашпук забав, що він має грати і вписує тай спить дома. Треба кимесь заступити його важну роль і нема ким. Здирко взяв на себе. — Я то пофікую! — каже. Заграю сам. В тут передягається, а я зроблю мітінг. По цих словах він вийшов на край сцени і під завісою заговорив так:

— Панове і пані і ви панночки!

На галі затихло, лиш якась дитина заплакала жалісно і дві батлі від "лімонсор" потарахкотили в долину.

— Я хочу пояснити, що таке представлення — каже Здирко — і зробити малий мітінг, а мітжожок. Представлення представляє представлення. Ви побачите то, що там буде.

Национальна ідея визвольної думки дає нам думку для довершення імпульсивної гегемо-

нії нашого народу від Карпат до Ванкуверу і до Сяну. Ми люде доброї житчявості і гарної темпераментної заструганості. Наше товариство річ великої ваги і великих традиційних sacramентаций понове-лено вільних рабів. Ми дожиємо ще до громових подібностей і великих інкриматорій на славу неньки України. В дітях наша будучність! Хай живе наше паралельне товариство! Зложіть колекту. панове публіко, а будете мати потіху на суботу кожного тижня вряк.

— Не слухайте дурного! — крикнув з галі Панас Кривчуків. Не давайте ні центя! Робітничі! Майте розум!..

На галі счинив шум Здирко шось кричав, діти пищали, свистіла, інші тупали ногами. А Здирко помахав руками і сховався за завісою.

— Починайте, починайте! — почав кричати до всіх на сцені. Я зараз прийду. Мені треба виступати аж при кінці дії. Я прийду, ви починайте... Тільки поруху гроші за представлення.

І вийшов. Ми замутшилися. Ось один парубага бігає і всіх питає: — Ви не бачили моїх штанив? Я-ж приніс собі з дому для ролі і хтось взяв. Паночко! Ви не бачили моїх штанив? Що-ж

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

СВЯТО ВІШАНОВАННЯ ПАМ'ЯТИ Н. ЛЕНІНА.

В невідомо, дня 3. лютого п. р. о год. 4. повозили устроено тут концерт для вшанування пам'яті смерті нашого найдорожчого Вождя Н. Леніна. На цьому концерті були присутні майже всі товариші з товариства з нашого Товариства було теж довший гостей. Програма концерту діялася на дві частини. В першій частині виступили безспівачки, що короткі переложили життя всім великим людям і борючись за правду і волю. Коли перший безспівачка пояснив присутнім чий цей концерт, зараз же всі встали з своїх місць і з похвальними голосами і мовчазно віддали пошану останню честь. Витяк зabraв слово т. Войвука і в коротких перебігу представив присутнім життя і діяльність Н. Леніна. Товаришка Анна Войвука також говорила про діяльність Леніна в загадує про смерть Розі Люксембург, про Карла Лібкнехта та про їх діяльність за життя в користь працуючих, що понесли смерть з рук чорної реакції. Немецький пролетарий же пам'ятається за смерть Розі і Карла.

ЛЮБКА УКРАЇНСЬКИХ УЧИТЕЛІВ.

В часописі "УГ." завжди можна вчитатися вольові дописи про українських учителів в Канаді, як то вони сповідають велику народну роботу і т. п., але ніколи нема вагати, щоб у дусі рідних вникали. Але я, знаючи велике число тих "народних робітників", прошу своїх місця на сторінках в "У.Р.В.", щоб висловити в свою думку про них.

Ще бути. Що коли фармерам але поводитись, то ніхто інший тому не винить, тільки самі фармери, бо не винить господарства. Я з обридлим відвернувся від него і подумав: і чого такий учитель може навчити в дистрикті? Для 16. лютого в цій провінції Альберти відбувалися муніципальні рінні збори. Муніципал — це досить поважна інституція, бо має около 20 квадратних миль і робить кількадесят тисяч доларів обороту річно. Збори нашого муніципалу відбулися в школі "Росія", в котрих було присутних около сто українських фармерів. Програма зборів була: вчителів секретаром і касиром прихотили і розсудили над тим-же, іменованими кандидатами на кавалієрство, описали знову дискусії і обговорювали ринні загальні, користис для муніципалу справ. Лише 50 кроків віддали в хатині для учителя, а в тієї хатині т. в. день пересідали троє українських учителів, не показуючи навіть носа між людей. Замість прийти на так важкі збори ми тільки прийшли, побачити чого вони з'їжджали, хто що говорить, хто чого хоче, чим володіє а на що нарікають, що вони знають а чого не знають, замість створювати життя, обставини, думки і змагання тих змішених фармерів на таких великих зборах, вони ж учителі пересідали цілий день в хатині коло школи і не показались нікому, бож вони учителі... не до граєш. А на "дес", то 10 миль пішки ці "народні працівники" помагають.

Тя ж здалось забогато розписався. Тифу! Даруйте, товариші читачі, що тільки місяць забрав. Я не винен, що таке є до писання.

Товариші і Товаришкі! Около три місяці тому влад українські робітничі організації, що містяться при Філі Стів. Українського Робітничого Дому, як також й наша братня організація Т-во "Просвіта" ім. Т. Шевченка, ухвалили устроїти базар в користь нашого власного Українського Робітничого Дому. Цю ухвалу потвердили не лише всі члени і членкині вище згаданих організацій, але також й велике число наших симпатиків і наших сторінків-бізнесменів, про що свідчать їхні вартісні піри дарунків в користь цього базару. Наш склад вже майже заповнений і ми дуже вдячні всім тим, що так щедро заповнили його своїми цінними жертвами. Це найбільше свідчить про свідомість робітників і робітниць та про їхні зусилля допомогти сплатити довг, який тягнеться на нашій спільній інституції — Українським Робітничим Домі.

ВІДОЗВА ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В ТРАНСКОНА, МАН.

До членства Відділу Стів. Укр. Роб. Дім, Відділу Секції Женщин-Робітниць, Товариства "Просвіта" ім. Тараса Шевченка, до всіх наших симпатиків і взагалі до всіх українських, польських і російських робітників і робітниць.

ДЕЩО З ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В СУД-БУРИ, ОНТ.

Як відомо товаришам, в 1921 році засновано тут відділ Стів. У.Р.Д. Члени згаданого відділу устроїли представлення, відіграти та всілякі промисли: помагали сплатувати довг У.Р.Д. в Вінніпегу, не відказували в Радзівольських Републіках і помагали добровільними жертвами "У.Р.В.". Ця праця вдала аж до 1923 року. З кімсь то року товариство наше було трохи підупало, бо члени порозділялися по роботах, але тепер наш відділ знову став на твердий ґрунт знову з'їздив відновлення.

ГЕМИЛТОН, ОНТ.

Стараним У.С. Р.П.К. відбулося тут дня 17. лютого п. р. пропангадне відео. Предсідатель тов. Мороз поклав на першого бесідника т. Т. М. Кульбаба, Бюкенелд т. П. Фредерік, Венуекер т. П. Чорний, Петерфілд т. А. Динчук, Мелісін Гет т. Н. Тимішин, Іст Киддлонан т. 1.00

ВІДЗВА ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В ТРАНСКОНА, МАН.

Товариші і Товаришкі! Около три місяці тому влад українські робітничі організації, що містяться при Філі Стів. Українського Робітничого Дому, як також й наша братня організація Т-во "Просвіта" ім. Т. Шевченка, ухвалили устроїти базар в користь нашого власного Українського Робітничого Дому. Цю ухвалу потвердили не лише всі члени і членкині вище згаданих організацій, але також й велике число наших симпатиків і наших сторінків-бізнесменів, про що свідчать їхні вартісні піри дарунків в користь цього базару. Наш склад вже майже заповнений і ми дуже вдячні всім тим, що так щедро заповнили його своїми цінними жертвами. Це найбільше свідчить про свідомість робітників і робітниць та про їхні зусилля допомогти сплатити довг, який тягнеться на нашій спільній інституції — Українським Робітничим Домі.

ВІДОЗВА ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В ТРАНСКОНА, МАН.

До членства Відділу Стів. Укр. Роб. Дім, Відділу Секції Женщин-Робітниць, Товариства "Просвіта" ім. Тараса Шевченка, до всіх наших симпатиків і взагалі до всіх українських, польських і російських робітників і робітниць.

ВІДОЗВА ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В ТРАНСКОНА, МАН.

До членства Відділу Стів. Укр. Роб. Дім, Відділу Секції Женщин-Робітниць, Товариства "Просвіта" ім. Тараса Шевченка, до всіх наших симпатиків і взагалі до всіх українських, польських і російських робітників і робітниць.

ВІДОЗВА ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В ТРАНСКОНА, МАН.

До членства Відділу Стів. Укр. Роб. Дім, Відділу Секції Женщин-Робітниць, Товариства "Просвіта" ім. Тараса Шевченка, до всіх наших симпатиків і взагалі до всіх українських, польських і російських робітників і робітниць.

ВІДОЗВА ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В ТРАНСКОНА, МАН.

До членства Відділу Стів. Укр. Роб. Дім, Відділу Секції Женщин-Робітниць, Товариства "Просвіта" ім. Тараса Шевченка, до всіх наших симпатиків і взагалі до всіх українських, польських і російських робітників і робітниць.

ВІДОЗВА ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В ТРАНСКОНА, МАН.

До членства Відділу Стів. Укр. Роб. Дім, Відділу Секції Женщин-Робітниць, Товариства "Просвіта" ім. Тараса Шевченка, до всіх наших симпатиків і взагалі до всіх українських, польських і російських робітників і робітниць.

ВІДОЗВА ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В ТРАНСКОНА, МАН.

До членства Відділу Стів. Укр. Роб. Дім, Відділу Секції Женщин-Робітниць, Товариства "Просвіта" ім. Тараса Шевченка, до всіх наших симпатиків і взагалі до всіх українських, польських і російських робітників і робітниць.

ВІДОЗВА ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В ТРАНСКОНА, МАН.

До членства Відділу Стів. Укр. Роб. Дім, Відділу Секції Женщин-Робітниць, Товариства "Просвіта" ім. Тараса Шевченка, до всіх наших симпатиків і взагалі до всіх українських, польських і російських робітників і робітниць.

ВІДОЗВА ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В ТРАНСКОНА, МАН.

До членства Відділу Стів. Укр. Роб. Дім, Відділу Секції Женщин-Робітниць, Товариства "Просвіта" ім. Тараса Шевченка, до всіх наших симпатиків і взагалі до всіх українських, польських і російських робітників і робітниць.

ВІДОЗВА ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В ТРАНСКОНА, МАН.

До членства Відділу Стів. Укр. Роб. Дім, Відділу Секції Женщин-Робітниць, Товариства "Просвіта" ім. Тараса Шевченка, до всіх наших симпатиків і взагалі до всіх українських, польських і російських робітників і робітниць.

ВІДОЗВА ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В ТРАНСКОНА, МАН.

До членства Відділу Стів. Укр. Роб. Дім, Відділу Секції Женщин-Робітниць, Товариства "Просвіта" ім. Тараса Шевченка, до всіх наших симпатиків і взагалі до всіх українських, польських і російських робітників і робітниць.

ВІДОЗВА ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В ТРАНСКОНА, МАН.

До членства Відділу Стів. Укр. Роб. Дім, Відділу Секції Женщин-Робітниць, Товариства "Просвіта" ім. Тараса Шевченка, до всіх наших симпатиків і взагалі до всіх українських, польських і російських робітників і робітниць.

ТОВ. І. РОМАНКО ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 282.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: І. Романко \$5.00, Тов. Евгений Г. Сиско \$5.00, Николай Воевика \$5.00, Василь Мандрик \$5.00, Семко Студийо \$5.00, Роза Студийо \$1.00, Н. Ладзевий \$1.00, Валю Валю \$1.50, Текля Шемай \$1.50.

ТОВ. МА. КАРАШУК ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 264.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: М. Карашук \$5.00, М. Гринчик \$1.00, М. Вільков \$1.00, М. Стефанчик \$1.00, І. Лобода \$1.00, І. Пасичник \$1.00, Митро Ротарі \$1.00, Т. Паланок \$1.00, В. Дучук \$1.00, С. Нікласон \$1.00, А. Журбий \$1.00, Д. Дорощ \$1.00.

ТОВ. П. БАЛІНСЬКИЙ ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 280.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: П. БаліНСЬКИЙ \$5.00, Тов. С. Русин \$1.00, М. Ганусяк \$1.00, М. С. Стадник \$1.00, Іван Омела \$1.00, М. Мичук \$1.00, Р. Сулейко \$1.00, Р. Мельник \$1.00, М. Мирнов \$1.00, Фред Манік \$1.00.

ТОВ. ГР. РУБАНЕЦЬ ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 242.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Гр. Рубанець \$5.00, Василь Демків \$5.00, Стах Бураковський \$5.00.

ТОВ. ПЕТРО ЧОРНИЙ ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 281.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: П. Чорний \$5.00, З. Чорна \$2.00, Іван Абрамів \$2.00, Микола Кішчек \$2.00, М. Заремба \$2.00, Стефан Шевчук \$2.00, Олександра Калінік \$2.00.

МІТІНГ ЖЕНЩИН-РОБІТНИЦЬ В ВІННІПЕГУ.

Повідомляється всіх українських жінок-робітниць в Вінніпегу, що регулярний мітинг Відділу Женщин-Робітниць відбудеться в саї Укр. Роб. Дому в понеділок, дня 10. марта о год. 8.30 вечером. На цьому мітингу буде прочитана з поясненнями книжочка п. н.

"Н. ЛЕНІН І ПОГО ЖИТТЯ".

Кожна жінчина-робітниця повинна прийти на цей мітинг та довідатися хто був цей великий геній, перед яким працюючий народ цілого світа клонить свою голову. На мітинг можна буде вписатися в члені Відділу. Жінщин бажаною стати членами Відділу Жен-Робітниць радо втаємо.

УВАГА! "ХМАРА" УВАГА!

Відділ Стів. У.Р.Д. в Іст Киддлонан відіграє в суботу, дня 8-го марта п. р. в Укр. Роб. Домі в Іст Киддлонан драму в 5-ох діях зі співами і танцями, відомого письменника А. Л. Суходольського п. н.:

"ХМАРА"

Ця прегарна і зворушаюча штука виставляється перший раз на сцені У.Р.Д. в Іст Киддлонан. Вірна відбитка з колоритного селіського життя на Великій Україні дуже яскраво характеризує давні умовини, звичай між селянством. Відділ докладає всіх старань, щоби штука виїшла якнайкраще. Тому приходіть громадно. Вступ 25 ц. Початок о год. 8.30 вечером.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДІЛУ Р.З.Т. В ВІННІПЕГУ.

Одним повідомляється всіх членів відділу Робітничого Запозомого Товариства в Вінніпегу, що місячні збори відділу відбудуться в невідомо, дня 9. марта 1924 р. о год. 2.30 пополудні. Кожний член відділу повинен конечно явитися на збори, так як є дуже важні справи до погодження. Товариші, котрі хотять вписатися до Р.З.Т., радо втаємо. Заряд відділу Р.З.Т.

ТОВ. І. РОМАНКО ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 282.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: І. Романко \$5.00, Тов. Евгений Г. Сиско \$5.00, Николай Воевика \$5.00, Василь Мандрик \$5.00, Семко Студийо \$5.00, Роза Студийо \$1.00, Н. Ладзевий \$1.00, Валю Валю \$1.50, Текля Шемай \$1.50.

ТОВ. МА. КАРАШУК ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 264.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: М. Карашук \$5.00, М. Гринчик \$1.00, М. Вільков \$1.00, М. Стефанчик \$1.00, І. Лобода \$1.00, І. Пасичник \$1.00, Митро Ротарі \$1.00, Т. Паланок \$1.00, В. Дучук \$1.00, С. Нікласон \$1.00, А. Журбий \$1.00, Д. Дорощ \$1.00.

ТОВ. П. БАЛІНСЬКИЙ ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 280.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: П. БаліНСЬКИЙ \$5.00, Тов. С. Русин \$1.00, М. Ганусяк \$1.00, М. С. Стадник \$1.00, Іван Омела \$1.00, М. Мичук \$1.00, Р. Сулейко \$1.00, Р. Мельник \$1.00, М. Мирнов \$1.00, Фред Манік \$1.00.

ТОВ. ГР. РУБАНЕЦЬ ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 242.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Гр. Рубанець \$5.00, Василь Демків \$5.00, Стах Бураковський \$5.00.

ТОВ. ПЕТРО ЧОРНИЙ ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 281.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: П. Чорний \$5.00, З. Чорна \$2.00, Іван Абрамів \$2.00, Микола Кішчек \$2.00, М. Заремба \$2.00, Стефан Шевчук \$2.00, Олександра Калінік \$2.00.

ТОВ. Д. ГАКМАН ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 267.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Д. Гакман \$1.25, Н. Берник \$1.00, Василь Лобанів \$1.00, К. Вассо \$1.00, С. Фечман \$1.00, С. Воробко \$1.00.

ТОВ. А. СМУК ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 269.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Гр. Смук \$2.00, Лія Скринник \$1.00.

ТОВ. ІВ. ЯШАН ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 572.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Ів. Яшан \$31.00, Тов. С. Русин \$4.00, Тов. Евгений Г. Сиско \$4.00, Тов. Т. Гакх зібрав на лісту \$10.00, Тов. Т. Гакх зібрав на лісту \$66.00, Тов. Петро Чорний зібрав на лісту \$11.00, Тов. І. Романко зібрав на лісту \$5.00, Тов. Гр. Рубанець зібрав на лісту \$5.00.

ТОВ. ГР. РУБАНЕЦЬ ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 561.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Загальний прихід в користь пресового фонду і передплати представлення \$164.25, Прихід з вибіркової забави, яку устроїв женський відділ на пресовий фонд \$92.45, Прихід з представлення "Ох, не любі двох" \$65.35, З розіграша мандоліни, яку позорувала т. В. Карна \$42.00, З розіграша подушки, яку подарувала т. П. Сельник \$17.75, На передплату "У.Р.В." \$58.00, На передплату "Т.П." \$9.00, На передплату "Т.Р." \$3.00.

ТОВ. ІВ. ЯШАН ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 572.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Ів. Яшан \$31.00, Тов. С. Русин \$4.00, Тов. Евгений Г. Сиско \$4.00, Тов. Т. Гакх зібрав на лісту \$10.00, Тов. Т. Гакх зібрав на лісту \$66.00, Тов. Петро Чорний зібрав на лісту \$11.00, Тов. І. Романко зібрав на лісту \$5.00, Тов. Гр. Рубанець зібрав на лісту \$5.00.

ТОВ. ГР. РУБАНЕЦЬ ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 561.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Загальний прихід в користь пресового фонду і передплати представлення \$164.25, Прихід з вибіркової забави, яку устроїв женський відділ на пресовий фонд \$92.45, Прихід з представлення "Ох, не любі двох" \$65.35, З розіграша мандоліни, яку позорувала т. В. Карна \$42.00, З розіграша подушки, яку подарувала т. П. Сельник \$17.75, На передплату "У.Р.В." \$58.00, На передплату "Т.П." \$9.00, На передплату "Т.Р." \$3.00.

ТОВ. ІВ. ЯШАН ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 572.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Ів. Яшан \$31.00, Тов. С. Русин \$4.00, Тов. Евгений Г. Сиско \$4.00, Тов. Т. Гакх зібрав на лісту \$10.00, Тов. Т. Гакх зібрав на лісту \$66.00, Тов. Петро Чорний зібрав на лісту \$11.00, Тов. І. Романко зібрав на лісту \$5.00, Тов. Гр. Рубанець зібрав на лісту \$5.00.

ТОВ. ГР. РУБАНЕЦЬ ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 561.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Загальний прихід в користь пресового фонду і передплати представлення \$164.25, Прихід з вибіркової забави, яку устроїв женський відділ на пресовий фонд \$92.45, Прихід з представлення "Ох, не любі двох" \$65.35, З розіграша мандоліни, яку позорувала т. В. Карна \$42.00, З розіграша подушки, яку подарувала т. П. Сельник \$17.75, На передплату "У.Р.В." \$58.00, На передплату "Т.П." \$9.00, На передплату "Т.Р." \$3.00.

ТОВ. ІВ. ЯШАН ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 572.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Ів. Яшан \$31.00, Тов. С. Русин \$4.00, Тов. Евгений Г. Сиско \$4.00, Тов. Т. Гакх зібрав на лісту \$10.00, Тов. Т. Гакх зібрав на лісту \$66.00, Тов. Петро Чорний зібрав на лісту \$11.00, Тов. І. Романко зібрав на лісту \$5.00, Тов. Гр. Рубанець зібрав на лісту \$5.00.

ТОВ. ГР. РУБАНЕЦЬ ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 561.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Загальний прихід в користь пресового фонду і передплати представлення \$164.25, Прихід з вибіркової забави, яку устроїв женський відділ на пресовий фонд \$92.45, Прихід з представлення "Ох, не любі двох" \$65.35, З розіграша мандоліни, яку позорувала т. В. Карна \$42.00, З розіграша подушки, яку подарувала т. П. Сельник \$17.75, На передплату "У.Р.В." \$58.00, На передплату "Т.П." \$9.00, На передплату "Т.Р." \$3.00.

ТОВ. ІВ. ЯШАН ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 572.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Ів. Яшан \$31.00, Тов. С. Русин \$4.00, Тов. Евгений Г. Сиско \$4.00, Тов. Т. Гакх зібрав на лісту \$10.00, Тов. Т. Гакх зібрав на лісту \$66.00, Тов. Петро Чорний зібрав на лісту \$11.00, Тов. І. Романко зібрав на лісту \$5.00, Тов. Гр. Рубанець зібрав на лісту \$5.00.

ТОВ. ГР. РУБАНЕЦЬ ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 561.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Загальний прихід в користь пресового фонду і передплати представлення \$164.25, Прихід з вибіркової забави, яку устроїв женський відділ на пресовий фонд \$92.45, Прихід з представлення "Ох, не любі двох" \$65.35, З розіграша мандоліни, яку позорувала т. В. Карна \$42.00, З розіграша подушки, яку подарувала т. П. Сельник \$17.75, На передплату "У.Р.В." \$58.00, На передплату "Т.П." \$9.00, На передплату "Т.Р." \$3.00.

ТОВ. ІВ. ЯШАН ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 572.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Ів. Яшан \$31.00, Тов. С. Русин \$4.00, Тов. Евгений Г. Сиско \$4.00, Тов. Т. Гакх зібрав на лісту \$10.00, Тов. Т. Гакх зібрав на лісту \$66.00, Тов. Петро Чорний зібрав на лісту \$11.00, Тов. І. Романко зібрав на лісту \$5.00, Тов. Гр. Рубанець зібрав на лісту \$5.00.

ТОВ. ГР. РУБАНЕЦЬ ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 561.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Загальний прихід в користь пресового фонду і передплати представлення \$164.25, Прихід з вибіркової забави, яку устроїв женський відділ на пресовий фонд \$92.45, Прихід з представлення "Ох, не любі двох" \$65.35, З розіграша мандоліни, яку позорувала т. В. Карна \$42.00, З розіграша подушки, яку подарувала т. П. Сельник \$17.75, На передплату "У.Р.В." \$58.00, На передплату "Т.П." \$9.00, На передплату "Т.Р." \$3.00.

ТОВ. ІВ. ЯШАН ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 572.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Ів. Яшан \$31.00, Тов. С. Русин \$4.00, Тов. Евгений Г. Сиско \$4.00, Тов. Т. Гакх зібрав на лісту \$10.00, Тов. Т. Гакх зібрав на лісту \$66.00, Тов. Петро Чорний зібрав на лісту \$11.00, Тов. І. Романко зібрав на лісту \$5.00, Тов. Гр. Рубанець зібрав на лісту \$5.00.

ТОВ. ГР. РУБАНЕЦЬ ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 561.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Загальний прихід в користь пресового фонду і передплати представлення \$164.25, Прихід з вибіркової забави, яку устроїв женський відділ на пресовий фонд \$92.45, Прихід з представлення "Ох, не любі двох" \$65.35, З розіграша мандоліни, яку позорувала т. В. Карна \$42.00, З розіграша подушки, яку подарувала т. П. Сельник \$17.75, На передплату "У.Р.В." \$58.00, На передплату "Т.П." \$9.00, На передплату "Т.Р." \$3.00.

ТОВ. ІВ. ЯШАН ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 572.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Ів. Яшан \$31.00, Тов. С. Русин \$4.00, Тов. Евгений Г. Сиско \$4.00, Тов. Т. Гакх зібрав на лісту \$10.00, Тов. Т. Гакх зібрав на лісту \$66.00, Тов. Петро Чорний зібрав на лісту \$11.00, Тов. І. Романко зібрав на лісту \$5.00, Тов. Гр. Рубанець зібрав на лісту \$5.00.

ТОВ. ГР. РУБАНЕЦЬ ЗІБРАВ НА ЛІСТУ Ч. 561.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes: Загальний прихід в користь пресового фонду і передплати представлення \$164.25, Прихід з вибіркової забави, яку устроїв женський відділ на пресовий фонд \$92.45, Прихід з представлення "Ох, не любі двох" \$65.35, З розіграша мандоліни, яку позор